

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 Listopada v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta sankt-petersburska zawiera z *Ta-ganrogu* pod dniem 15 października: „CESARZ JE-GOMOŚĆ, dnia 11 t. m., wyjeżdżał stąd do miast *Rostowa, Nachiczewan, Nowego i Starego-Czer-kaska, Azowa*, zkąd przez *Rostow i Nachiczewan* powrócił szczęśliwie dnia dzisiejszego, o godzi-nie 7 wieczorem. NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JE-GOMOŚĆ i NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA w nayspożądań-szym stanie zdrowia tu przebywają „

W i l n o.

PROGRAMMA.

Quum in Doctorum CAESAREAE Uni-versitatis Litterarum Vilnensis, qui disciplinas morales et politicas profitentur ordine, in e-jusque Facultate Theologica, Cathedra Theo-logiae moralis et pastoralis praematura pro-fessoris sui morte derelicta sit; Universitas Litterarum Vilnensis, Constitutionum gene-ralium Augustissimi IMPERATORIS Cle-mentia sancitarum auctoritate, vacantem locum hunc petituris commissionem publice habendam edieit, ac respiciens formulam legis XXII, quae jubet: „Ut professorium „in Universitate Litterarum munus ambi-„entium quilibet libellum sua opera et stu-„dio elaboratum, sive typis ille exaratus, „sive calamo scriptus fuerit, ad illam mit-„tat, subijuncta commentatione de discipli-„nae, cujus doctorem se profitetur, argu-„mento, ambitu, partibus, habitu praesen-„ti, de optima eam tradendi ratione, deque „auctoribus praecipuis, qui eam vel univer-„sam, vel varias partes ejus et capita scri-„ptis illustrarunt.“

Theologorum Catholicorum optimos quosque, qui in Academia CAESAREA Vil-nensi publice docentis munus hoc suscipe-re cupient, litteris his humanissime invitat, ut quae in disciplinis Theologicis, quarum Doctor quaeritur, opera a se vel conscri-pta, vel publice jam edita habeant, si iis videtur, ad Senatum Academicum mittant, eaque ut ad hanc potissimum normam com-posita sint et exacta sedulo curent. Desi-derat enim Universitas Litterarum, ut Ca-thedram hanc petiturus Theologiae mora-lis argumentum, ambitum et principia ex-ponat, ejus fontes et subsidia indicet, tum Theologiae moralis et pastoralis historia bre-viter enarrata, praestantissima in his disci-plinis scripta accuratius recenseat. Deinde

de summo honestatis omniumque officio-rum principio tanta cura et diligentia di-sputabit, ut ea disputatio simul methodi in scholis Theologiae academicis ab eo ad-hibendae exemplum esse possit. Denique commentabitur de modo et ratione, qua praecepta religionis, vulgo theoretica dicta, ad vitae actus in populari instructione ap-plicanda sint, ita ut fidei morumque doctri-na in nostris praesertim regionibus majo-ra incrementa capiat, cura et studio eorum, qui gravissimo institutionis religiosae mu-nere funguntur.

Ceterum commentatio haec latino ser-mone conscribenda, ante calendas septem-bres anni juliani insequentis 1826 Vil-nam mittatur oportet, neque auctoris no-men aut patriae et domicilii notationem praeseferat (nisi forte ex adjecto opusculo ejus typis immo- sed in adjecta libello schedula obsignata, atque tum demum aperienda, quum ex Se-natus academici decreto libelli auctori pal-ma assignata fuerit, diserte scripta conti-neat. Praeter alia autem commoda et emo-lumenta, ut immunitatem ab oneribus pu-blicis, loci ac muneris dignitatem et habi-tationem gratuitam, annua solaria Profes-soris Theologiae moralis et pastoralis mille Rublonum argenteorum summam efficiunt: quae tota Professori, viginti quinque an-norum curriculum in obeundo rite mune-re emenso, atque tum in emeritorum cen-sum relato, usque ad vitae exitum, ubi-cunque locorum degere velit, persolvetur. Praeterea quum ex munificentia Augustis-simi IMPERATORIS Senatui Academico jus sit praesentandi ad plura beneficia ma-jora, quoties vacaverint tum in Ecclesia Ca-thedrali Vilnensi, tum etiam in aliis Eccle-siis; spes inde certa affulget unicuique Pro-fessori ecclesiastico ejusdem Universitatis ob-tinendi unum aut alterum ex istis benefi-ciis. PP. Vilnae die 10. Novembris 1825.

VENCESLAUS PELIKAN S.C.M.
Collegiorum a Consiliis, CAESAREAE
Universitatis Litterarum Vilnensis
Rectoris Vices agens, Ord. S. Annae
II^dae classis Eques.

N I E M C Y:

Monachium d. 4 listopada.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Wczora odprawilo się znowu, pod przewodnictwem terażniejszego Monarchy naszego, sessya, względem oszczędności w wydatkach na wojsko.

Z rozkazu Króla Jmci zamknięto w tutejszej stolicy teatr opery włoskiej. Kilku śpiewaków i śpiewaczek umieszczono w kapeli nadwornej, a inni otrzymają przyzwoite wynagrodzenie.

Od brzegów Menu dnia 6 listopada.
(z *teyże gazety*).

Gdy pełnomocnictwa terażniejszych członków stanowiąc Królestwa Wirtembergskiego kończą się z dniem 14 stycznia roku przyszłego, nastąpią więc nowe wybory Deputowanych drugiej Izby.

Xiężniczka Łukieska Ludwika Karolina, małżonka Xiężęcia Saskiego Maksymiliana, udała się d. 1 b. m. z Augsburga w dalszą drogę do Drezna. W orszaku jeżdżących się: Xiężę Citta-della, Komisarz Dworu Łukieskiego, Margrabi-na di Mansi wielka Ochmistrzyni Xiężniczki, Hrabia Sardi z małżonką swoją, Hrabina Bianca Lona, Baron Könnerriz, Szambelan Saski, Xiędz Tommaso spowiednik i Doktor Franceschi, lekarz przyboczny. Dnia 2 b. m. przybyła wspomniona Xiężniczka do Bayreuth, i stanęła w nowym zamku Królewskim, gdzie wszystko na przyjęcie jej przysposobiono. Dnia 3 b. m. po południu w wielkiej sali wspomnionego zamku, nastąpiło uroczyste oddanie jej Komisarzom Dworu Saskiego, do tego wyznaczonym, poczem nazajutrz Xiężniczka wyjechała dalej do Drezna.

Frankfort d. 5 listopada.
(z *Gazety Börsen Halle*).

Dnia 1 magistrat w Würzburgu otrzymał najłaskawszy reskrypt Króla Jegomości, w którym wyrażono że N. Owdowiała Królowa obrała to miasto na rezydencją.

Xiężę i Xiężna Łukiescy przybyli d. 21 października do Rzymu.

do duchowieństwa podwładnego, w którym, z przyczyny nieprzyjemnego oświadczenia ministerium stosunków duchownych, ściśle zaleca, ażeby nadal żaden duchowny nie utrzymywał listownych związków, drogą zakazaną, z rzymską stolicą, lub sprawującemi jej interessa: gdyż to jest wolą J. K. M.

Hamburg dnia 6 listopada
(z *Monitora Warszawskiego*).

Nowy traktat handlu i żeglugi, podpisany został w Londynie, między Anglią i trzema miastami wolnemi: podpis jest dnia 29 września. Zasada jego jest wzajemność, między stronami umawiającemi się.

Miasta anzeatyckie, od kilku lat korzystny handel wiodące z wyspą *Haity*, nie posyłały przecież swych Konsulów. Teraz, gdy Francya ogłosiła niepodległość tego kraju, nie nie przeszkadza rządowi anzeatyckim, do mianowania agentów na St. Domingo, dla zasłony ich handlu. Brema mianowała Konsula, który będzie rezydował w Port-au-Prince. Konsul Hamburgski będzie zarażem trudnił się interesami kupców Lubeckich.

Liczba agentów Brezyljskich, do północnych Niemiec przybywających, coraz się pomnaża. Synowiec Ministra Brezyljskiego, *Carvalho E Mello*, przybył do dworu Meklembursko-Szweryńskiego, opatrzony pełnomocnictwem swego Monarchy. Zapewniają, iż ma także zlecenie, do innych dworów północnych. Dotąd nieczyniono żadney trudności, w przyjmowaniu agentów Brezyljskich w Niemczech. Mówią, iż mają listy do Pełnomocnika Austriackiego, przy miastach Anzeatyckich.

T U R C Y A.

Stambuł dnia 8 października.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Porta ponowiła dawny rozkaz, wydany Be-

szu-Agom, dowodzącym w Xieztwach Multan i Wołoszczyzny, aby stojące tam wojsko tureckie nie przewyższało oznaczonej liczby.

Od granic tureckich d. 28 października
Listy ze Smyrny pod d. 27 września wyrażają, iż rząd turecki zakazał wyprowadzać jedwab, a to z przyczyny, dosyć osobliwszej, iż tym sposobem Turcy, chcą się pomścić na rękodzielnich angielskich za pomoc, jaką naród ten dawał Grekom.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Angielski goniec przybył dnia 26 września z Salony do Smyrny, przywiózł wiadomość, że w Irlandyi dla Greków oddział wojska się zaciąga.

List pisany z Korfu dnia 28 września donosi, że Grecy pod Missolungą dnia 23 Turków w taką okolicę zwabili, gdzie dwie miny podłożyli, i że w tym samym czasie, napadłszy na nich, od twierdzy ich odpędzili. Najważniejszy Albański Aga, *Banos*, ginąć miał w tej rozprawie.

Dostrzegacz Wschodni pisze z Aten pod d. 18 września, co następuje: „Generał Gura, nie przestaje tu grać roli małego *Pizystrata*. Trwoga sprowadziła tu mnóstwo ludzi z Liwadyi i innych okolic. Doznajemy teraz spokojności: bo Turcy stojący w Salenie i Negreponcie, nie czynią żadnych poruszeń i nie wpadają do Attyki. Kontenci jesteśmy z tego, jakkolwiek trudnego do pojęcia spoczynku.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Listy handlowe od brzegów morza adryatyckiego donoszą, o bardzo zadziwiającej wiadomości: o negocyacyach między Ibrahimem baszą a Kolokotronim, o negocyacyach datujących od lipca pomimo ciągłego trwania kroków nieprzyjacielskich. Oto jest co donoszą o tej rzeczy: Kolokotroni, zdolałszy w miesiącu lipcu zebrać słabą tylko korpusy wojska, i nie mogąc oprzeć się Egipcyanom, zwątpiwszy o ocaleniu Morei, a co chwila spodziewając się poddania Missolungi; z drugiej strony nie kontent z postępowania prymatów wysp i rządu Greckiego, dowiedziawszy się o krokach stronniotwa demokratycznego czynionych, w celu udania się pod opiekę Anglii, chwycił się innej strony i podał warunki zgody, Ibrahimowi baszy. Zapewniają, że te warunki, zgodne były z propozycjami czynionymi w 1824 r. które miały służyć za podstawę powszechnego uspokojenia Grecyi, lecz z powodu nieprzychylenia się Anglii, pozostały bez skutku. Według planu Kolokotroniego, Morea, Grecya zachodnia, Hella-da i wyspy, miały tworzyć cztery prowincye, mające swój własny rząd, i hospodara Greckiego, mianowanego przez Sultana, którego zwierzchność uznawałby, i daninę mu płacił, lecz pod warunkiem, że żadna siła zbrojna turecka, nie może wejść do tych prowincy, i żaden Turek na urządzie zostawać nie ma. Ten plan podobał się Ibrahimowi baszy, który oświadczył jednakże, iż niema instrukcyi, aby mógł na niego dać odpowiedź; przyrzekł atoli, iż poszle te propozycye do Konstantynopola i Alexandryi, wzywając Vice-Króla ojca swojego, aby je na dywanie popierał.

Mówią teraz że Vice-Król zadosyć uczynił życzeniom syna swojego i że żądania Kolokotroniego doszły do Dywanu, poparte przez Wice-Króla i Ibrahima. Niewiadomo jeszcze o rozstrzygnięciu tej rzeczy w Konstantynopolu; lecz zapewniają, że negocyacye znowu się zaczęły między Ibrahimem i Kolokotronim. Negocyacye te mocno zajmują naszych polityków, i mogą wpływać na przyszły los Grecyi. Zdaje się że stronniotwo demokratyczne Greckie wie o nich i jawnie je gani. Tak niezgoda między niemi a wódzami tém więcej się wzmoęła.

A N G L I A.

Londyn d. 30 października.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Dnia 27 b. m. Xiężę Kumberland pożegnał Króla Jmci i wraca do Berlina. Poprzedzającego dnia Lord Kancelarz został wezwany do Windsor, i miano postanowić, aby wyznaczono osobę

do kierowania edukacją młodego Xiążęcie Kumberrland.

Lord *Cochrane*, odebrawszy prośbę o wypłatę żołdu od pewnego maytka, który pod dowództwem jego służył, tak na nią odpowiedział na piśmie: „Nie jestem podskarbnym rządu Brezyljskiego, inaczej sam bym sobie, co mi się należy, zapłacił; nie mogę oraz dać wiadomości, żądając WPan otrzymania zaspokojenie swojego żądania, kiedy nie jestem zaspokojony w mojej własnej pretensyi.“

Oficerowie okrętu liniowego *Victory* obchodzili d. 21 b. m. rocznicę sławnej bitwy pod *Trafalgar*.

Podczas burzy na morzu w zeszłym tygodniu, wiele okrętów kupieckich utonęło albo zostało uszkodzonymi.

Kapitan pewnego okrętu, płynąc z Nowej Kalifornii do Rio-Janeiro, spostrzegł pod 31 stopniem szerokości południowej, a 103 stopniem długości zachodniej, grupę wysp, która się dotąd na żadnej mapie nie znajduje.

Miedzy *Leith* i *Androsson* ma być zrobiona droga z koleją żelazną, po której wozy odbywać będą w jednej godzinie pół siódmej mili tak, iż można śniadać w *Edyburgu*, bawić dwie godziny w *Glasgowie* za interessami, i na obiad wrócić do *Edyburga*.

Założone przed 19 laty towarzystwo, trudniące się szkołami dla pospolstwa w Irlandyi, utrzymuje 1147 szkół codziennych i niedzielnych czyli wieczornych, w których jest 94562 uczniów obojey płci. Nauka daje się w języku irlandzkim lub angielskim. Czytają się wyjątki z biblii. Oprócz nauczycieli, utrzymuje towarzystwo 80 ludzi do dozoru szkół i rozdawania biblii. Nie ma stałego funduszu. Margrabia *Landsdown* jest prezesem jego.

Półkownik *Bazan*, dowódzca w *Figueras*, i kilku innych zbiegów, udali się do Gibraltaru. Zamierzają ich jest rozgłosić spisek w Królestwach *Walencyi* i *Muroyi*, gdzie *Bazan* ma kilku przyjaciół.

Londyńskie towarzystwo do poprawy nie-szczęśliwych i zepsutych kobiet, zwróciło już do tej chwili 940 takich osób z drogi występku; teraz znajduje się 54 osób w sobrońieniu zgromadzenia.

Według raportu Konsula, tak jest wielki pomor w *Sierra Leona*, iż wszyscy europejczycy ztamtąd się wynoszą. Zaraza doszła do przylądku *Mesurado*, i sam *Ajant*, *P. Ashmun*, choruje niebezpiecznie na febrę.

Mówią, że doktor *Ousely* i kapitan *Klaperton* w podróży swojej na stronie południowo-wschodniej od *Burnu* (w środkowej *Afryce*) naród poznali, który bardzo zrecznie konno jeździ i którego szable doużywanych przez kawalerów maltańskich bardzo są podobne. Ozdobą u nich jest krzyż Maltański z gliny.

Dziennik *Globe* donosi, że bogaty Izraelita londyński ziomek swoich rekrutuje, i żydowską osadę we *Florydzie* założyć zamysła.

Nad pomyślnymi doniesieniami o wojnie w *Indyach*, czyni gazeta *Times* takie uwagi: „Nie jest pocieszającą rzeczą, że już drugi rok wojnę prowadzimy, a jeszcze z pewnością nie wiemy: czy tegoroczna kampania jest ostatnią. *Birmanowie*, jakkolwiek na wszystkich punktach pobici, nie zdają się poymować, że pobicie jest naturalnym skutkiem przegranej, i że należałoby im w układy wchodzić, kiedy się bić nie umieją. Ich twierdzenie i miasta mogą być zdobywane, a zwycięstwa nasze mogą być wystrzałami w Kalkucie obchodzone; tymczasem najmniejsze żądanie pokoju z ich strony byłoby dla nas pożytecznijszym niż liczba zwycięstw odniesionych nad nieprzyjacielem, który w oporze jest bitnym, w zaciętości wytrwałym.

Dnia 1 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Donoszą z *Asturyi*, że wykonywana dotychczas surowość przeciw konstytucjonistom, znacznie się zmniejszyła. Członkowie były za rządu kor-

tezów junty w *Owiedo*, którzy od 2 lat w więzieniu zostawali, są na wolność wypuszczeni, a stronnictwo liberalne złączyło się z Jozefistami.

Donoszą z *La Plata*, że między tą rzecząspolitą i brezyljskimi nie przyszło do wojny i że flota brezyljska do kraju swego wróciła. Lord *Kochrane* wymazany z listy brezyljskich oficerów morskich, pozbawiony został wszystkich tytułów i orderów nowego Cesarstwa. *Admirał Jewett* mianowany jest na jego miejsce dowódcą floty brezyljskiej.

Gazeta, w *Washingtonie* wychodząca, mówiąc o pretensjach Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej do Francji, tak kończy: „Własność w skutku wyroków w *Berlinie*, *Medyolanie* i *Rambouillet* zabrana i skonfiskowana, a do obywatelów Zjednoczonych Stanów bona fide należąca, wynosi przeszło 30 milionów dolarów, a do dziś dnia właściciele ani jednego centyma nie mają powróconego; Francya może i musi zapłacić.

— Dnia 4. —

Parlament odroczony został w zwykłej formie do stycznia roku przyszłego.

Pan Huskisson napotykać ma wiele trudności w zawarciu traktatu handlowego z Francją: najgorliwszego przeciwnika ma mieć w *Panu Ternaux*, który wszelkich sposobów używa do przekonania swego rządu, że taki traktat byłby dla Francji bardzo szkodliwym.

Dnia 30 października, odbyło się, na zamku w *Dublinie*, zaślubienie Vice-Króla Margrabiego *Wellesley*, z Panną *Patterson*. Ślub dawali, Prymas protestancki Irlandyi, *Arcybiskup* z *Armagh*, i katolicki *Arcybiskup* *Dubliński*.

Dnia 5 stycznia wypłacono półroczną prowizję od długu narodowego angielskiego 283,958 osobom. Prowizya ta wynosi ogólnie na rok 25 milionów 772,296 funt. szterl., od długu narodowego 737 milionów 130,668 fun. sz.

HISZPANIA.

Madryt d. 22 października.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Pan Zea, nim jeszcze został oddalony, przybywszy dnia 19 b. m. z *Eskuryalu* do tutejszej stolicy, zwołał natychmiast radę ministrów, która blisko 4 godziny trwała. Nie wprowadziło się słyhać o przyczynie tak długiego posiedzenia; zdaje się jednak, iż noty posła francuzkiego względem uznania *Mexyku* były do tego powodem. Zarzucają *Panu Zea*, iż rozdawał urzędy osobom, należącym do tajnych towarzystw.

Dnia 15 b. m. nadzwyczajny goniec przywiózł tu wiadomość z *Saragossy*, iż tam zaszły rozruchy, i kilku konstytucjonistów napastowano. W *Sewilli* jenerałny kapitan (*Quesada*) zabronił rajalistom nosić pałaszów, wyjawsz przytem służby.

Oddalenie *Pana Zea* nie zdaje się być dla niego niebezpiecznym: gdyż Król *Jacé* zapewnił go, iż to pochodzi z okoliczności, nie zaś z nie-laski.

Korsarze południowo-amerykańscy tamują handel z *Kadyxu* tak, iż żaden okręt kupiecki bez zaskłony okrętu wojennego nie odważa się wypłynąć z portu.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 27 października.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Królestwo *Ichmość Neapolitański* z *Hrabią Aquila* i *Xiężniczka Maryą Krystyną*, popłynęli dnia 13 b. m. do wyspy *Capri*, dokąd nazajutrz rano przybywszy, przyjęci byli od władz miejscowych. Zwiedzili kościół, a potem oglądali szczątki pałacu *Cesarza Tyberjusza* i dawne pomniki. Dnia 15 b. m. udali się do *Anacapri*, gdzie z wysokości nader piękny mieli widok, a wieczorem powrócili do *Capri*. Nazajutrz popłynęli do *Portici*, gdzie *Xiążę Kalabryi* z braćmi swymi i *Xiężniczkami* czekał na Ich przyjęcie. Lecz przeciwny wiatr nie pozwolił przybyć do *Portici*, i korweta *Galatea*, na której się *Królestwo Ichmość*

zneydowali, popłynęła do Neapolu, zkad dnia 17 b. m. Królestwo Ichmość udali się do Portici.

Oddawna wiadomo, iż powoli ziemia znacznie się podwyższyła nad dawnym Rzymem. Odkopywania na polu Marsowem i Forum wykazały, iż to podwyższenie ziemi wynosi 10 do 12 stóp.

FRANCYA.

Paryż dnia 2 listopada
(z Gazety Warszawskiej).

Oprócz 25,000 franków, danych przed kilku tygodniami dla miasta Salins, Król Jmć przeznaczył także 60,000 franków na wsparcie nieszczęśliwych, którzy przez pożar i grad w różnych departamentach szkodę ponieśli. Wyznaczył oraz Monarcha 3,000 franków dla tych, których wylecenie na powietrze młynów prochowych blisko Tours i Ivry, przywiodło do ubóstwa. Nakoniec, Król Jmć przykładając się ilością 3,000 franków do wystawienia pomników dla Dugay-Trouin i Jerzego Cadoudal, dowiódł, iż zawsze pamięta o dawnych usługach. Łaskawy Monarcha uczynił także dobrodzieństwo dla Paryża. Wyznaczył rocznie 15,000 franków na stipendia dla uczniów akademii Sorbonne, i 250,000 franków na ozdobienie kościoła Panny Maryi, uwolnienie osadzonych w więzieniu za długi, i na inne cele dobroczynne.

Dywizye odwodowe, które po powrocie wojska naszego z Hiszpanii, utworzyły się w Perpignan i Bajonnie, miały d. 1 b. m. wyjść na powrót do mieysc, gdzie dawniej stały na osadzie, jako to: do Grenoble, Tulonu, Mont-Dauphin, Dijon i t. d. Pozostanie atoli dywizya, zwana dywizyą wschodnich pireneów; lecz przybędą inne półki na mieysce tych, które ją teraz składają.

List z Lugdunu pod d. 30 z. m. wyraża: „Uroczyste poświęcenie posagu Ludwika XIV, nastąpi w rocznicę imienin Monarchy naszego. O godzinie 7mej wieczorem osada miasta da zabawę wojskową, przypuszczając szturm do wystawionej warowni. Z obu stron rzućane będą bomby; wystrzeli się oraz przeszło 60 ładunków karabinowych. Nareszcie fajerwerk zakończy tę zabawę. 5,000 medalów srebrnych, wartości po 50 centimów, na pamiątkę rozdanych ludowi.“

— Dnia 5. —

Dnia 31 z. m. podpisany został układ między Hrabią St. Cricq i baronem Makau z jednej, a senatorem Daumec Rouanez i półkownikiem Fremont z drugiej strony. Układ ten zasadza się na zupełnej niepodległości rzeczypospolitej Haytańskiej, i objaśnia iwszy artykuł postanowienia Królewskiego z dnia 17 kwietnia względem otwarcia portów Haytańskich dla okrętów wszystkich narodów, w sposobie, iż w skutku pozyskanej niepodległości wolno jest rządowi haytańskiemu otwierać lub zamykać porty swoje dla przyjaciół i nieprzyjaciół. Opłata połowy cła wchodowego i wychodowego od towarów francuzkich rozciąga się do całej wyspy, azatém i do dawniejszej części hiszpańskiej; płody zaś haytańskie, wyjawszy cukier, mają podlegać we Francyi taryffie celnej, jaka wypada ze stosunku między płodami osad francuzkich i zagranicznymi.

— Dnia 4. —

Wczora w południe huk dział w domu inwalidów ogłosił rocznicę imienin Króla naszego, i rozpoczęcie zabaw publicznych. O godzinie 6tej wieczorem, muzyki różnych korpusów gwardyi narodowej, gwardyi Królewskiej i osady tutejszej, grały kilka sztuk pod oknami Monarchy, który po obiedzie udał się na ganek sali marszałków, dla jey słuchania i widzenia fajerwerku na polach elizejskich. Ogród był otwarty dla publiczności. Dziś Król Jmć przyjął rozmaite władze krajowe, i wszystkich posłów mocarstw zagranicznych, na których ozele był nuncyusz papieżki.

Mimo wątpliwej pogody, pola elizejskie były napełnione wczora ludźmi. Przy rozdawaniu żywności panował największy porządek, i nie zdarzyło się żadne nieszczęście.

Towarzystwo Przyjaciół greckich powierzyło Panu Dupret wychowanie młodego Kanarisa.

Listy z Marsylii pod d. 24 października donoszą, iż kilku templaryuszów wsiadło tam na okręt dla połączenia się z swoimi towarzyszami o-ręża w Grecyi. Uważano, iż po większej części byli oficerami dawney gwardyi. Pamiętając zapewne (wyraża jeden z tutejszych dzienników), iż niegdyś templaryusze, po zdobyciu Stambułu, pod sławnym Paleologiem, walczyli mężnie na morzu z Ottomanami.

Tutejszy dziennik Gwiazda umieścił długi artykuł, napisany z umiarkowaniem. Wystawia trudności zaprowadzenia rządu konstytucyjnego w Hiszpanii. Wzywa Hiszpanów do miłości o-czyzyny, jedności i czynności: autorom zaś radzi wydawać oświecające i mądre dzieła, aby o-czyzna Cyda powstała z gruzów, i mogła być tak bogatą, mocną i godną podziwienia, jak była nie-gdyś.

Listy z Marsylii donoszą, iż tam budują następujące okręty wojenne dla baszy Egiptu: 2 fregaty 600działowe, korwetę 24rodziałową, i 2 brygi 200działowe. Z tego powodu cena drzewa podniosła się o 60 procentów. Gdy margrabia Li-pron, którego basza Egiptu wysłał, ukończy swoją kwarantannę, natenczas będzie można mieć dokładniejszą wiadomość o tej wyprawie.

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Dziennik Sporów utrzymuje, iż Xiazé Infan-tado jest nieprzyjacielem wpływu francuzkiego w Hiszpanii.

Tutejsze towarzystwo przyjaciół greków, posłało drugiego ajenta do Grecyi z poleceniem, aby się w stosunki wewnętrzne tego kraju nie mie-szał, jenerałowi Roche podlegał, i dla utrzymania sprawy greków, urządzenie stojącego wojska im doradzał.

(z Monitora Warszawskiego).

Z powodu uroczystości Imienin Królew-skich, dane były następujące zabawy dla ludu: „Dnia 5 listopada na polach elizejskich, śpiewy, tańce, muzyka, wystawy pantomiczne, skoki na linie, maszy z pięćdziesięciu nagrodami i t. d. trwały od południa do godziny pół do ósmej. O godzinie pierwszej w tymże dniu rozdawano przy dwóch weyściach na pole elizejskie wino i różne potra-wy. Illuminacya i fajerwerk zakończyły ten dzień.

Nazajutrz jako w dzień imienin Królewskich, prefekt Sekwany rano o godzinie 10 udał się do nowej giełdy, i z zwykłymi obrzędami zagał try-bunał handlowy. Późem wraz z prefektem poli-cyi i całą municypalnością udał się do Tuilleries dla złożenia powinszowań Królowi Jmci. Wra-cając z pałacu Królewskiego, obadwa prefekci wraz z municypalnością, założyli kamień węgielny no-wej rogatki Pantin, tudzież centralnego domu po-prawy, na przedmieściu S. Antoniego. Tegoż dnia o godzinie pierwszej z południa były widowiska bezpłatne na wszystkich teatrach paryzkich. Wie-czór bal i widowisko na rynku de la Vallée i na rynku sprzedaży masła. Prócz tego ucztę szcze-gółowe dawane były dla różnych korporacyi, jako to: dla węglarzy, cieśli i t. p. Wieczorem wszyst-kie gmachy publiczne wspaniale oświecono.

Na mieysce P. Préamenau akademii miano-wała swym członkiem Xiecia Macieja Montmo-rency.

Dnia 31 października odbyła się licytacya na przysądzenie prawa wydobywania soli w kopalni Vic w departamencie de la Meurthe na lat 99. Trzy kompanie ubiegały się o nią.

1. PP. Lafitte, bracia Rotschildowie i inni.
2. P. Jakób Milleret, bankier.
3. PP. J. Humann (deputowany), Paravey i inni.

Prawo wydobywania soli przysądzone zosta-ło ostatniemu, jako najwięcej dającemu, to jest 59 procentów z czystego zysku.

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 134.

Wilno dnia 13 listopada r. 1825 Roku.

FRANCYA.

Paryż dnia 5 listopada.
(z Gaz. Hamb. Börsen Halle).

Dwór jutro włoży żałobę na dni 21, po Królu Bawarskim.

Pan Zach donosi w swojej *Korrespondencyi astronomicznej*, iż sławne obserwatorium w Rzymie przestało być czynnym od tego czasu kiedy sławni PP. Calandrelli, Conti, i Rieebach, wszyscy trzy włośli, z niego usunięci zostali.

Królewskie postanowienie zawiera, ażeby od Nowego Roku ministerium wojny, przeznaczonym do służby wojskowej w osadach wojskom i oficerom bez wojska zostającym i innym opatrzenie dawało; tudzież, iżby to ministerium miało staranie o budowie, reparacyi i utrzymaniu fortyfikacyi w twierdzeniach i budowli wojskowych tamże. Drugim postanowieniem znosi w budżecie marynarki XI Rozdział: „Służba w Koloniach.” Wydatki na to przyłączają się do ministerium wojny i marynarki, a wyspy, *Martynika, Guadelupa i Burbon* zostały upoważnione przedsięwziąć starania, ażeby wewnętrzne ich wydatki z miejscowych dochodów były załatwiane. Trzecim postanowieniem zostawiono naszym francuzkim koloniom w *Guayanie, Senegalu i Indyach*, ażeby miejscowe dochody obracane były na potrzeby wewnętrznych ich wydatków. Pierwsze dwa postanowienia datowane są d. 1 stycznia, a trzecie d. 17 sierpnia.

Dziennik sporów donosi, że sprawa Ouvrarda do sądu odesłana została.

Gazeta *Morning-Chronicle* donosi, że rząd nasz, przed rewolucją będąc dotacze dla młodzieży irlandzko-katolickiej przywrócił, i że te summy obrócone być mają na utrzymanie, teraz w Rzymie, znowu założonego kolegium irlandzkiego.

Adjutant Xięcia Raguzy ogłosił, że Xiążę znajduje się w domu w Chatillon, że nie jeździł do Berlina, ani był na przeglądzie wojsk pod Luźemburgiem.

Popierane przez Xięcia Infantado żądanie wielu grandów hiszpańskich, względem wynagrodzenia, za odjęte im prawa r. 1815, tudzież, względem ich upoważnienia, ażeby mogli mianować radców miejskich w miastach i wsiach do nich należących d. 24 zostało przez juntę odrzucone; więkzością 16 kresek przeciwko 3.

Jeśli można dać wiarę listowi konsula hiszpańskiego w Trypolu, umieszczonemu w gazecie barcelońskiej, Bey miał wydać wojnę rzeczypospolitej kolumbijskiej, i wysłać eskadrę, dla ścigania na morzu śródziemnym kaprów południowo-amerykańskich.

Sprawa przeciwko gazecie *Constitutionel*, rozpoczęła się d. 19, a przeciwko gazecie *Courier Français* d. 21 b. m. pod prezydencją Hr. Seguier. Jeneralny adwokat Broż, jako organ publicznego ministerium, stawia przeciwko; P. Dupin będzie bronił gazety *Constitutionel*, a P. Merilhou gazety *Courier Français*.

Do Turynu przybył ze Stambułu Cesarz ko Rossyjski radca stanu Chrapowicki.

(z Gazety Journal de Deb.)

Wczora zawartą została pożyczka haitańska z kompaniami PP. J. Lafitte i komp., *Syndykatem* poborców jeneralnych, *Rotschildami* bracią J. Hegerman, *Blanc-Colin* i komp. *Ardouin-Hubbaro*, *Cesar de Lapanouze*, *Paravey* i komp. za 80 fran. Gdy summa, którą rząd haitański ma zapłacić na pierwszy termin wynagrodzenia jest 30 milionów, przychód zaś układu pożyczki wynosi 24 milionów, PP. Komisarze haitańscy dadzą sami na pierwszą opłatę 6 milionów, która ma być złożona d. 8 bieżącego m.; inne zaś opłaty mają być oddawane miesięcznie przez kompanie.

(z Gaz. Jour. de Francf.)

Municypalność przypuszczoną była do złożenia N. Panu powinszowania imienin. N. Pan na mowę P. Chabrol tak odpowiedział: „Przyjmuję równie z wielkim ukontentowaniem, jak czułością, wyrazy uczuć i życzeń dobrego mojego miasta Paryża; polegam na nich, Mościwi Panowie, polegam na nich: ale nie dosyć na tem żebym był kochany od mojego ludu, potrzeba ażeby jego miłość usprawiedliwił. Winienem także nie tylko zajmować się szczęściem jego obecnym, lecz przygotować i na przyszłość, to jest właśnie przedmiotem wszystkich mych życzeń; tey to, Mości Panowie, żądam łaski od Boga i spodziewam się, że mi jej udzieli.

O pół do pierwszej minister stosunków zewnętrznych przedstawił deputacyą miasta Lionu, mającą polecenie ofiarować Królowi medal, bity z okazji wystawienia powtórnie posagu *Ludwika XIV*. N. Pan, przyjmując ten hołd, raczył oświadczyć, iż mu ta ofiara jest tem przyjemniejszą, że ją odbiera w dniu swoich imienin. Król Jmć rozmawiał potem z członkami deputacyi, o wzrastającej pomyślności miasta Lionu, i polecił im zapewnić i opieczętować. Taż sama deputacya miała zaszczyt być przedstawioną II. KK. Wysockim.

Nowe Dzieła.

Znajduje się do przedania w księgarni uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego.

Historja powszechna krótko zebrana przez Jana Kaydanowa Profesora w Imperatorskim Cesarzsko-Sielskiem liceum, radcę kolegialnego i kawalera, podług drugiego wydania rossyjskiego tłumaczył Leon Rogalski. Tom III dzieje nowożytnie czyli trzech ostatnich wieków. Wilno, Józef Zawadzki własnym nakładem 1825 in 8vo str. 331 i nieilczb. 4. Cena kop. srebr. 50. Wszystkie trzy tomy kosztują rub. sr. 1 kop. 10.

Kura wileński na assygnaty od dnia 6 listopada rub. srebrny 3 rub. 76½ kop., dukat nowy 11 rub. 50 kop. stary 11 rub. 50 kop. imperyal 37 rub. 62½ k.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 12 godz. 2 wieczor	27 cal. 8,6 lin.	+ 3,5 stopni.	Polud. Zachod.	Pochmurno
	d. 13 godz. 6 z rana	27 — 5,6 —	+ 3 — —	Zachodni.	Pochmurno

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler

w Drukarni Redakcyi.

По волю Господина Главнокомандующаго і Армією Генерала отъ Инфантеріи Графа Сакена, Генераль Интендантъ Арміи объявляетъ, что на поставку провіантѣа будучи производишь торги въ Казенныхъ палатахъ стѣхъ Губерній гдѣ войска расположены, именно:

1. Въ Киевской Казенной Палатѣ назначаются порги на годовую пошребность съ 1 марта 1826 по 1 марта 1827 года, и на пошребность для Бобруйска, Речицы и Лоева Минской Губерніи, на пошребность съ 1го Іюня 1826 по 1е Іюня 1827 года, а также для пунктовъ Могилевской Губерніи на пошребность съ 1го Іюля 1826 по 1е генваря 1827 года.

2. *Въ Могилевской Казенной Палатѣ вторичные торги для всѣхъ пунктовъ той Губерніи на время съ 1го Іюля 1826 по 1е генваря 1827 года.*

3. Въ Минской Казенной Палатѣ вторичные торжки для Бобруйска, Речицы и Лоева на время съ 1го Июня 1826 по 1е Июня 1827 года.

Сроки торгамъ назначаются въ сихъ Па-
дшахъ:

Въ Киевской, первый 1825 года декабря 17
18 и 21го, въспрой торгъ 1826 года генваря 8, 9
и 10, перешоржки 14, 15 и 16 числь.

Въ Могилевской, торги генваря 8, 9 и 10, переторжки 14, 15 и 16 числа тогоже мѣсяца.

Въ Минской торги генваря 8, 9 и 10; переторжки 14, 15 и 16 тогожь мѣсяца.

На сіи сроки вызывающіяся желающія къ торгамъ съ законными залогоми во уваженіе по мѣсячной поставкѣ припасовъ въ нѣкую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задашковъ особо, кромѣ общественныхъ спѣхъ дворянства поставокъ, кои остаются на одноѣ доверіи; въ домы и по потребности въ каждой Губерніи будущіе разосланы въ Казенные Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открытых вмѣстѣ съ подробными кондыціями и прочими правилами на основаніи коихъ должны происходить поставкѣ. М. Шкловъ октябръ 28 дня 1825 года.

Генераль Интендантъ 1й А
ріи Генераль Маіоръ Пироговъ.

O G Ł O S Z E N I E.

3. Z woli Pana Głównego Dowodzącego 1828 Armiją, Jenerała piechoty Hrabiego Sakena, Jenerał Intendent armii ogłasza, iż na dostawę proviantu będą się odbywać targi w Izbach Skarbowych tych gubernij, gdzie woyska rozłożone, mianowicie:

1. *W Kijowskiej Skarbowey Izbie* naznaczą się targi na roczną potrzebę, od 1go marca 1826 do 1go marca 1827 roku, i na potrzebę dla Bobruyską, Rzeczycy i Łojewa w Mińskiej gubernii, na potrzebę od 1go junii 1826 do 1go junii 1827 roku, a takż dla punktów Mohilewskiej gubernii na potrzebę od 1go junii 1826 do 1go januaryi 1827 roku.

2. *W Mohilewskiej* Skarbowej Izbie powtórne targi dla wszystkich punktów tej gubernii na czas od 1go julii 1826 do 1go stycznia 1827 roku.

3. W Mińskiej Skarbowey Izbie powtórne
targi dla Bobruyska, Rzeczycy i Łojewa na
czas od 1go junii 1826 do 1go junii 1827 roku.

Terminy do targow naznaczają się w tych Izbach:

W Kijowskiej, pierwszy 1825 r. decembra 17, 18 i 21, drugi targ 1826 roku januarii 8, 9 i 10, przetargi 14, 15 i 16 dnia.

W Mohilewskiej, targi januarii 8, 9 i 10, przetargi 14, 15 i 16 dnia tegoż miesiąca.

W Mińskiem, targi januarii 8, 9 i 10, przetargi 14, 15 i 16 tegoż miesiąca.

Na te terminy wzywają się życzący do targów z prawnemi kaucyami w stosunku miesięczney dostawy zapasów do piątej części podradu, a na zabezpieczenie zadatków osobno, prócz ogólnych od zgromadzeń szlacheckich dostaw, które pozostają na samej ufności; wia-

domości o potrzebie w każdej gubernii będą rozesłane do Izb Skarbowych w swoim czasie i publicznie w nich odkryte, wraz ze szczegółami warunkami i innemi prawidłami, na mocy których mają się czynić dostarczenia. M. Szwłok
oktobra 28 dnia 1825 roku.

General-Intendent iszey Armii General Major Artylleryi Pirohow.

Ogłasza się niniejszém, iż od dnia 13 listopada r. b. będą przyjmować chore bydła do zakładu Weterynarnego CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, na ulicy Spaskiej na dziedzińcu Teatru Anatomicznego, pod następującymi warunkami.

1. Przyymują się chore bydłęta domowe od godziny 7 ranney do 6 wieczorem, a w nagłych zdarzeniach i późnēy.

2. Pośląający bydłę chore, oznajmuje o
tém Weterynarzowi znajdującemu się zawsze
przy zakładzie.

3. Karm i lekarstwa w części opłacają się z góry, a reszta po skończoney kuracyi.

4. Może też być dostarczany karm w naturze przez właściciela według przepisu, a w takim razie pozostałe po wyleczeniu, zwraca się właścicielowi.

5. Za lekarstwo i karm płaci się według ustanowionej taksy.

6. Oprócz pomienionych wydatków, właściciel żadnych innych nie ponosi.

7. Za usługę, za wszelkie operacje i samo leczenie nic się nie przyjmuje i nic się nie liczy.

8. Właściciel przynajmniej co dwa dni dowiadywać się powinien o stanie zdrowia swego bydłęcia.

Inne szczegóły ogłoszone są w samym za-
kładzie.

Sekretarz Norbert Jurgiewicz.

2. W skutek Dekretu Remissyjnego Ziem. Pttu Nowogrodz. w dniu 23 października 1825 r. zaszłego, Taxę i Exdywizyą masy funduszu W. Józefa Baki Chor. Woysk Ross. a mianowicie folwarku Buywidowszczyzny w Ptcie Nowogr. sytuowanego przeznaczającego. Ja Exdywizor tymże Dekretem wyznaczony w dniu 30 presentium jako w terminie określonym do rzeczzonego folwarku Buywidowszczyzny zjechawszy i właściwe pierwszemu zjazdowi kwestyę stosownie do rzeczoney Remissy załatwiwszy, mianowicie komportacyą tak na Debitorze jako też na wszystkich Kredytorach i Pretensorach do Kancellaryi Ziem. Nowogrodz. na dzień 16 nowembra i. r. wskazałem, oraz termin powtórny zjazdu Sądu Exd. na dzień 28 nowembra teraźn. roku udeterminowałem. Żeby przeto po uzupełnieniu rzeczoney komportacyi strony interessowane w następnym terminie ze swoimi dopominkami sub amissione rei do pomienionego Sądu jawiły się i przychodziły przez ninieyszą awizacyą ostrzegam. Działo się w Buywidowszczyźnie 1825 mca października 31 dnia.

Franciszek Terajewicz były Sędzia Ziem.
Pttu Nowogrodz. Exdywizor.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-
SKIEY MOSCI Samowładnego Całą Ros-
syą etc. etc. etc.

Urodzonemu Felicyanowi Lachowiczowi byłemu Starostwa Morgiskiego Administratorowi, Wincentemu oycu Stanisławowi nieletniemu Synowi Rzewuskim, Wincentemu Kiryłowskiemu,

Jakubowi i Jadwidze z Kiryłowskich Tomkiewi-
czom stopień własny i Józefa oraz jego żony z
Kiryłowskich Szczyglińskich, reprezentującym,
Stefanowi Olendzkiemu Sędzicowi Preński, Te-
kli Olendzkiej Sędziance; Teofilowi matce z dokła-
dem opieki, Wincentemu, Bogusławowi i Józefo-
wi synom, Jóhannie córce Eynikom, Ludwice z
Opolskich matce i jej potomstwu de Renom Po-
ręcznikom woysk francuzkich w dokładzie opie-
ki, Michałowi Opolskiemu Chor. woysk Ross.
XX. Bernardynom klasztoru Kowieńskiego, Zofii
Platonównie Baronessie Pirchowej Jenerałowej
woysk Ross. z dokładem opieki, Sethiejowi Sze-
remetjewu Półkownikowi woysk Ross., Dymitro-
wi odstawnemu Generałowi woysk Ross., Ale-
xandrowi Rotmistrzowi Kawalergardow, Plato-
nowi Sztabs Rotmistrzowi tegoż półku i Wale-
ryanowi 14 klasy Graffom Zubowom, Iekowi
i Gicie Frankmanom Star. mieszkańcom Jabwoń-
skim, Hirszy Iekowiczowi, Goldbergowi miesz-
kańcowi Srzednickiemu, pretensorom i debitorom
do masy funduszow po zesłym Krzysztocie O-
lendzkim Szambellanie b. Dworu pol. i Kawale-
rze Orderu ś. Stanisława, z instancyi Urodz. A-
lexandra Olendzkiego Podkom. Wolkowysk. suk-
cessora po wyrażonym Szambellanie Olendzkim,
pozew przed Sąd Ziem. Ptu Rosień, w dniu 1m
Xbra idącego roku, na tę sprawę złożyć się ma-
jący; w referencyi do Dekretu Remissyjnego Są-
du Główn. Lit. Wileń. zgo Departamentu daty
27 listopada 1824 r., do rezolucyi Ziem. Rosień.
julii 3 i 8bra 7 terażniejszego 1825 r. zaszłych,
do wszelkich oraz dowodów w sprawie złożyć
się mających szczególnie: iż imo obżałny Feli-
cjan Lachowicz, jak świadczy własnoręczna ob-
żałnych assekuracya 1818 r. junii 16 d. podpisa-
na, tegoż dnia w 1819 r. approbowana; admini-
strując dożywotnią posessyą zmarłego Szambella-
na Olendzkiego w Morgiskach, objawwszy tam by-
dło, koni, owce, świnie i ptactwo; wszelką oraz
dalszą ruchomość gospodarską; zebrawszy z włości
remanentowe siano i od opłaty podatkow, w osta-
tnim posessyi swej roku, pozostałe mając pieniądze,
u tego wszystkiego ogółem najmniej rubli sr.
3,000 wartości w rękę swym zadzierżał, dla
kzrycia zaś tego i korzystania z obcey, na sa-
tisfakcyą rzetelnych długow zmarłego Szambel-
lana Olendzkiego iść powinney własności, w kom-
portacyi p. rezolucyą Ziem. Rosień. 1825 r. ju-
lii 3 d. nakazanej, żadnego inwentarza na tę po-
sesyą ani Bierczakow sobie dawanych nie złożył,
nadto wedle umowy własną ręką nieżyjącego Szam-
bellana Olendzkiego spisanej, za intratę Morgiską
ostatniego roku rubli sr. 900, nieopłacił, cho-
ciaż umowa do końca nadwierzona nie była i nikt
Waszmości bez czasu, po śmierci nawet Szambel-
lana Olendzkiego niedeposydował, jak o tém wła-
sne obżałgo przeswiadcza dowody, mimo to prze-
cie, obżałny wydobywszy już umorzone rachun-
ki, naliczył sobie wyżej 2,000 rubli sr. i w ta-
kiej pretensyi zyskał Dekreta zaoczne, z na-
rażeniem zaś na niepotrzebne koszta; 2do obżał.
Rzewuzki niemogąc już mieć ewikcyi na summie
będącej u Graffow Zubowow, i przez assekuracyą
zmarłej żony swej Konstancyi z Olendzkich Rze-
wuzkiej nieżyjącemu Szambellanowi Olendzkie-
mu wydaną i przez puszczenie w amissyą jura-
mentu Dekretem Ziem. Szawel. 1821 r. 8bra 22
d. teyże obżał. żonie naznaczonego, niewłaściwie
dopiero do tey summy o dar czer. zł. 1,000 przez
nieżyjącego Szambel. Olendzkiego uczyniony, sto-
sunek swój zwracasz, nadto obżałny ze zmarłą
żoną swoją oddalając się ze służby z Gilwicz za

rządow dożywotnich zmarłej dopiero stryjenki
żałgo; znaczną ruchomość fundową zabraliście i
na 40 furmankach Gilwickich, bez żadnego ra-
chunku; ze szkoda żałgo i rzetelnych wierzyte-
li Szambellana Olendzkiego, wywiezliście, z tego
więc zaboru równie jako i exekwowanych trady-
cyi winienieś zdadź rachunek; 3tio obżałni Kiry-
łowski i Tomkiewiczowie, poszukujecie czer. zł.
1,483 których zmarły Krzysztot Olendzki nigdy u
obżał. nie wziął; za kartami przez Jana Kiryłow-
skiego Komissarza i powiernika niegdys w domu
zmarłego Szambellana Olendzkiego, na blankie-
tach antedatowanymi, jak pod datą 1789 roku,
gbra 22 d., pieczętarza Szawlińskiego świadectwo
przekonywa; należności tém samém niktzemney
a wyznaniem Jana Kiryłowskiego w 5m punkcie
jego testamentu w 1803 sprawionego zniszczoney;
albowiem Jan Kiryłowski tych obligow sprawca
i pierwszy pieczętarz, zredukował tam całą za
nimi należność do 200 a naywięcey 300 czer.
zł., podając tém samem rzecz całą pod wyrok
konstytucyi 1805 r., iż *variens in jure non est au-*
diendus, nie tylko więc obżałni nie zyskać nie
możecie, ale owszem expensa powróci i na pe-
wność ich, ante principale, złożyć dobrze osia-
dłego obywatela parękę, winniście, 4to obżałny
Stefan Olendzki Sędzic Preński, mając pretensye
własne z rejesrowych rachunkow w obligi i de-
kreta zamienione, nadto za przelewem Urodz. Fran-
ciszki Olendzkiej siostry swej na czer. zł. 300,
od zmarłego Krzysztota Olendzkiego w roku 1805
8bra 9 d. darowanych, procentow poszukiwać
nie możesz, gdyż osobiłwie Urodz. Franciszka O-
lendzka, kiedy dar przyymowała jednoczasowie
assekurowała zmarłego Szambellana Olendzkiego,
iż procentow aż do oddania kapitału leżyć i do-
pominać się nie będzie, nakoniec obżałny zloko-
wane w Ziem. Telszew. kancelaryi, na rzecz zmar-
łego Szambellana Olendzkiego rubli sr. 506 kop.
18 $\frac{1}{2}$ morgiskiej intraty, po Dekrecie Ziem. Telsz.
w 1816 r. marca 31 d. zapadłym, przez urzędo-
wą tradycyą podniosł; z wyekskwowaney tra-
dycyi u Graffow Zubowow intraty pobierał, a
tradując sumnę u Graffow Zubowow w r. 1821,
januar. 22 d., jak list tradycyyny poświadcza, w
całej summie czer. zł. 786 gr. 26, Ziem. Telsz.
Dekretem sobie wskazaney lokował się, i z te-
go wszystkiego winienieś zdadź rachunek; 5to ob-
żałowani Eynikowie za kartą niegdys Komor-
nikowi Samuyle wydaną, bez jego przelewu, za-
tém rzeczy obcey niewłaściwie poszukujecie, 6to
obżałni Opolscy i de Rennowie mając rzecz wielą
dawnościami umorzona i pod apellacyą w Rzą-
dzącym Senacie zostającą, żądając z pozostałych
zmarłego Szambellana Olendzkiego funduszow sa-
tisfakcyi, powinniście na zabezpieczenie tey sum-
my i expensow z całkowitego procederu, złożyć
porękę; 7mo obżałni XX. Bernardyni kowieńscy,
mając pretensyą już w Ziemstwie Rosień. skas-
sowaną, przeciwko Naywyższym przepisom pun-
ktu 130, kon. 1764 r. nie możecie w tymże Ziem.
satisfakcyi zyskać; osobiłwie gdy pretensya obżał.
jest nikczemna dawnościami umorzona nigdzie
approbaty zyskać nie może, 8vo obżałna Pircho-
wa, Szeremetjew i Graffowie Zubowowie niezwy-
czaynie wielkie potworzyliście expensow rachun-
ki, iż wnosić wypada; że znowę między sobą u-
czyniwszy, sami jedni rozebrać chcecie sumnę na
satisfakcyą ogólnie wszystkich wierzyteeli odda-
ną, bez osobistego zatem oprzysiężenia tych ra-
chunkow nie za nimi zyskać nie możecie; wresz-
cie obżał. Szeremetjewa zmarły Szambellan Olendz-
ki ewiktorem nie był i żadnych do niego stosun-

kow obżałny mieć nie możesz; gno obżałni Starozakonni Icek Leybowicz i Gitta Frankmanowie mając przez wyrok Ziemstwa Rosień. daty 1822 r. 8bra 22 d. pretensyą o 1159 zł. skassowaną, satysfakcyi zyskać nie możecie, a przeto expensą na które narażacie winni będziecie zwrócić a tym czasem na zabezpieczenie tych expensow kaucyą złożyć, iomo obżałny Hirsz Ikcowicz Goldberg niesłusznie upominasz się o cóżkolwiek z powodu kontraktu ze zmarłym Szambellanem Olendzkim na dostawkę zboża w 1817 8bra 1 d. zawartego, kiedy wedle własnoręcznego rewersu, więcey niżeli na to dałeś pieniędzy, zboża wybrałeś; kiedy słowem jeszcze rubli srebr. 15 kop. 40 z tego względu zawiniasz, ztąd niżeli oczywista rozprawa nastąpi, winienesz złożyć kaucyą na odpowiedź expensow, podług uczynionego tedy, w szczegółach, rzeczy wyjaśnienia, oczywiście, przez zmyślane, niesłusznie wielokroć pomnożone pretensye, obżałni usiłujecie pozostałość zeszłego Sambellana Krzysztofa Olendzkiego między siebie rozszarpać, obok tego, w swoich pozwach, pomawiacie prawa żalmu służące i naysprawiedliwsze jego stosunki ze stopnia zmarley Pauliny z Oranowskich Olendzkiej Szambellanowej; które wszakże, jako z zagranicznych długow wynikłe; gdyby niebyły do żalgo przeszły, byłyby zapewne dawno już wyczerpnięte, za pośrednictwem Rządu, cały satysfakcyi obiekt dzisiejszy i nietylko zmyślane niektórych pretensye ale nawet i słuszne innych na zawsze poupadałby musiały, osobiwie, kiedy woła jest rządu, iżby prywatne długi i opisy po Jezuickiej posessyi po Szambellanie Krzysztofie Olendzkim pozostałe obarczać nie mogły, przeto idąc żalcy do Sądu prosi nadewszystko znikczemnienia zarzutu o kondykt a za pomowienie w tém żalującym i zmarley stryjce ukaranie obżałnych stosownie do Konst. 1726 r., w celu zaś odkrycia i wyśledzeniu zatajonych funduszow massy, obżałmu Felicyanowi Lachowiczowi b. Starostwa morgiskiego Administratorowi, nakazania komportacyi pod przysięgą osobistą, inwentarzow, rejestrow bierczych i krescencyynych, dowodow oraz mogących cały ciąg służby i administracyi jego w Starostwie Morgiskim usprawiedliwić; naznaczenia z nim aktow inkwizycyi, kalkullacyi i weryfikacyi, sądzenia dla massy tego wszystkiego, co się ztąd wykryje a na pewnośc odpowiedzi za szkody i expensa, zalecenia iżby obżałny Lachowicz, kaucyą najmniej 4,000 rubli sr. wynoszącą dobrze osiadłego obywatela, niżeli rozprawa nastąpi, w Sądzie Ziem. Rosień. złożył; wreszcie skassowania wszelkich zmyślonych stosunkow i ukarania tegoż obżałgo za utajenie w komportacyi w górze wypisanych dowodow; z obżał. Rzewuskim przeznaczenie aktow inkwizycyi, dla wyśledzenia w Gilwiczach, jaką i czyją ruchomośc oddalając się ze służby ztamtąd wywiozł, a co się z tych aktow na rzecz massy odkryje, po należytem każdej rzeczy ocenieniu, wypadającey summy i pobieranych intrat z tradycyjnych posessyi, wyboru oraz za kwitami i rachunkami, na rzecz kapitału policzenia i pretensyi obżałgo Kiryłowskiego i Tomkiewiczow, skassowania w skutek Konst. 1505 r., całkowitego ich stosunku, powrócenia expensow prawnych, najmniej rub. sr. 1,500 i wskazania tego na rzecz massy, na pewnośc zaś odpowiedzi, zalecenia iżby obżał. ante principale, należytą złożyli porękę, uchylenia pretensyi obżałnych Eynikow za kartą do której nie mają prawa, i zostawienie tey pretensyi

mającemu jus ad rem, zalecenia obżałmu de Renom i Opolskim, iżby ewikyą na poszukiwaną przez nich a pod apellacyą będącą summe, złożyli, skassowania pretensyi XX. Bernardynow kowieńskich, Dekretem Ziemstwa Rosień. już znikczemnionej a dawnościami umorzoney, skassowania nie mniey pretensyi napastney dawno umorzoney a Dekretem Ziemstwa Rosień. 1822 r. 8bra 22 d. skassowanej Starozakon. Icka Leybowicza i Gity Frankmanow; sądzenia na nich expensu najmniej 300 rubli sr. i złożenia odpowiedney paręki, skassowania nakoniec pretensyi Starozakon. Hirszy Ikcowicza Goldberga Srzednickiego, przewrótnie do funduszow zmarłego Sambellana Olendzkiego zastosowanej, zasądzenia na tymże Hirszy rubli sr. 15, kop. 40, z porachunku o zboże wypadających, z procentem; wskazania też na nim expensow prawnych dla massy i złożenia poręki 1,000 rubli sr. wynoszącey przynajmniej, w rzeczy obżał. Stefana Olendzkiego Sędzica Pren. detrunkaty kwitow oraz intrat z tradycyjnych posessyi wybranych; uchylenia żądanych procentow ex re przelewu Ur. Franciszki Olendzkiej, wskazania na obżałnych Zubowach summy 3,000 cz. zł. z wypadającymi procentami na rzecz massy, detrunkaty w reszcie wszystkim obżałnym tego co się z kwitow i innych źródeł wybranem okaże; uchylenia wszelkich niedorzecznych wnioskow, exaggerowanych i nadzwyczaj namnożonych wydatkow, uwolnienia dóbr po Jezuickich mocą Ukazow, od wszelkich za długi prywatne odpowiedzi; uchylenia żądanych ze strony obżałnych expensow, albo decydowania przysięgi każdemu z obżałnych, na ich wierności; sądzenia oraz tego wszystkiego co przez sprawę proszonem i dowiedzionem będzie z wolną poprawą żaloby.

Roku 1825 mca 8bra dnia 31 niżej na podpisie wyrażony Woźny świadczę, iż takowego pozwu kopie, jedną: po WJMPP. Felicyana Lachowicza b. Administratora Morgiskiego; Wincentego oycę, Stanisława nieletniego syna Rzewuskich, Wincentego Kiryłowskiego, Jakóba i Jadwigę z Kiryłowskich Tomkiewiczow; Stefana Olendzkiego Sędzica Pren.; Teofilę matkę z dokładem opieki, Wincentego Bogusława i Józefa synow, Jóhannę córkę Eynikow; Ludwikę z Opolskich matkę i jej potomstwo de Rennow Porucz. woysk francuzkich w dokładzie opieki; Michała Opolskiego Chor. woysk Ross., XX. Bernardynow klasztoru Kowień., Teklę Olendzkę Sędziankę Preńską, po Starozakon. oraz Ickę i Gite Frankmanow, Hirszę Ikcowicza Goldberga, jako nieosiadłych do drzwi sądowych Ziem. Ptu Rosień. przybiłem, 2gą po JWW. Dymitra odstawnego Jenerała woysk Ross., Alexandra Rotmistrza Kawalergardow, Platona Sztabs Rotm. tegoż pułku, i Waieryana 14 klasy Graftom Zubowow, Zofii Platonównie Baronessie Pirchowey Jenerałowey woysk Ross. na dniu dzisiejszym w dobrach Pronnadsziowie w ptcie Rosień. położonych, a JW. Sierhiejowi Szeremietjewu Pułkownikowi woysk Ross. tegoż dnia w dobrach Parowie w tymże Rosień. ptcie podałem i o następney rozprawie zawiadomilem. Paweł Pietraszkiewicz Woźny Ptu Szawel.

Roku 1825 mca października 31 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Rosień. stawając obecnie Woźny relacyą podanego Pozwu Urzędowie zeznał. Przyjąłem Teodor Juszkiewicz Rejent Ziem. Ptu Rosień.

Takowy Pozew wolno drukować. Dnia 9 listopada 1825 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka:

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 154.

Wilno dnia 13 listopada r. 1825 Roku.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR. SKIEY MOSCI Samowładującego Całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym: Stanisławowi Wysockiemu b. Podśędkowi Ziem. Wilej. zastawnemu, a Leonowi Osztorpowi b. Marszałkowi ptu Ihumeń. i Komandorowi tradycyjnemu Mttści Możan i Klewki possessorom, Janowi Grzymayle, Lubańskiemu Pułk. woysk pol. i Kawalerowi, Ludowice z Iwanowskich Iwanowski Szambelanowej b. dworu pol.; Józefowi Wysockiemu Assesorowi Sądu Niższego Wilej., z Piszczalów Goniprowskiej Kapitanowej ptu Mohylewskiego, Saplicy Adwokatowi Ziem. Shuck, Justynowi Józefowiczowi Kapitanowi woysk Ross., successorom zmarłej Butkiewiczowej, Leopoldowi, Karolowi Jabłońskiemu, z Daszkiewiczow Gzowskiej w assystencyi właściwej; Józefowi Borowskiemu Sekretarzowi Kom. Pro-wiantskiej Wileń., jako wierzycielowi i do zwrotu kondycjonalnych tranzaktów obowiąz-
zanemu, Józefowi Kleczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabokowemu Jener. woysk Ross.; Szolkowskiemu Prezyd. Kopysk., Wincentemu Łaskiemu Rotm., Maryannie z Woł-łodzków Komarowej matce Antoninie z Ko-marow Lipiney, tudzież Hipolitowi Wołodź-
ce utrzymującym fundusz zeszłego Felixa Woł-łodzki dłużnika; niemniej Piotrowi Odyńcowi, Dobrowskiemu Regent., żenie i potomkom s. p. Alexandra Popowego wybywcy za pleni-
potencyą od Iwona Maybordy Mttści Hołuko-winy w Gubernii Połtawskiej w ptcie kremień-
czuckim, jako też successorom Maybordy w Guberniach Połtawskiej, i Ekaterynosławskiej
mieszkającym, Karolinie Diakowej Sztatskiej Sowietnikowej, Eufimowi Kulakowi ekspedyto-
rowi poczty Wilej.; Symonowi Snopkowskiemu Regentowi Gran. Wilej., do zwrotu tran-
zaktów i kredytorowi, z Szczytów Święcickim, Fiedorowi Andrzejowiczowi von Dynshzett
uczebnah karabiniernah pólku Kapitanowi i Kawalerowi, do zwrotu kondycjonalnego, Czer-
nowemu Tyt. Sow. podobnie do zwrotu wy-
danych kondycjonalnych bez wzięcia pieniędzy
obligów, successorom zeszłego Serwacego Berno-
wicz Prezesa Sądu Gł. Miń. 1go Depar., i Kawa-
lera, o sumnę za dekrety, Jerzemu Niepo-
koyczyckiemu, Dowidowi Percowiczowi miesz-
kańcowi witebskiemu dłużnikowi za obligiem
na cz. zł. 100; Zuromskiemu o zapłatę sędzo-
ney summy, Massalskiemu, successorowi Je-
rzego Massalskiego Podkomorzego; Staroz. Chai-
mowi Ariowiczowi mieszkańcowi witebskiemu,
successorom zmarłego Kazimierza Stankiewi-
cza Star. świrydowskiego; Kazimierzowi Ja-
nowskiemu b. Ass. Bor. Janowi Orzechowskiemu
Woźnemu tegoż powiatu, toż Pławskiemu
ako nadużywającym władzy opiekuńczej za-
leceniem Dworzańskiej Opieki exekwowanej
nad majątkami Klewką, Możanami i Jakubo-
wiczami; Hirszowi Zelmanowiczowi Liwezyco-
wi kupcowi białynickiemu o niedopłacone za-
ontraktem czer. 300, i o powrót do zwrotu
ależnych wezłow; Władysławowi Sędziemu
gran., Gasprowi i Robertowi Pruszanowskiemu,
Józefowi Kapitanowi Ziem. Ihumeń, Stanisła-
wowi Sędziemu Gran. Ihumeń, i dalszym bra-
tom Czarnowskiemu, Ignacemu i Józefowi Buł-
akom successorom zeszłych Marszałka, i Ma-

jora Bulhakow; Michałowi podkomorzemu Jó-
zefowi b. Marszałkowi i Ignacemu Deputatowi
Urzędnikom ptu Bobr. Hryniewiczom; Gaspro-
wi i dalszym Kiełczewskim, Jozefatowi Snitce
Kolleg. Rejestr., Sołtanowi dziedzicowi mttści
Rodziejowa w ptcie Bielickim, Janowi i Anto-
niemu Żukowskiemu aktorom Malewicz w ptcie
rohaczewskim; Abramowiczowi Asses. Bobr.,
Eliaszewiczowi właścicielowi Borowey w ptcie
bielickim, Andrzejowi Michałowiczowi, Mikła-
szewskiemu Kluczwoytowi, Michałowskiemu
w ptcie bobrnyjskim znajdującemu się, tudzież
dalszym kredytorom i różnego tytułu preten-
sorom, z instancyi Ur. Wincentego Jabłońskiego
stopień Józefa Harasimowicza reprezentu-
jącego i pretensora do jego funduszów, Pozew
przed Sąd Główny. Miń. 2go Depar. na zasadzie
Ukazu Rządzącego Senatu ogólnego zebrania
dnia 20 julii idącego roku, za N. 3,605 do Są-
du Główny. nadesłanego, przy odwołaniu się do
Ukazu Rządzącego Senatu 4go Depart., w dzie-
le z sukcesorami Alexandra Popowego i Iwa-
na Maybordy o majątek Hołubowinę w gubernii
połtawskiej ptcie kremieńczuckim położony,
do Dekretu Ziem. Wilej. w roku 1807 gbra
13. z zeszłym Jenerałem Piotrem Bardakowym
nastalego, niemniej dalszych dowodów pisma
przed Sądem Głównym i Exdywizor. złożyć się
mających, pryncypalnie oto: nieżyjący dopio-
ro Józef Harasimowicz pozostawszy w konie-
czności rozliczyć się ze wszystkimi swemi
kredytorami debitorami i pretensorami w Ex-
dywizorskim Sądzie, oświadczył w tém objęcie
taxę i exdywizyą swych funduszów, a powo-
lując kredytorów do przyjęcia satysfakcyi, de-
bitorów w celu pozyskania bonifikaty a preten-
sorów do uwolnienia się od napasnego dopo-
minku lub do wzajemnego pokwietowania się,
znalazł tamę swym i kredytorów życzeniom,
albowiem Sąd Główny odmówił pretendowanej
jednomyślnie Exdywizyi, z powodu jakowego
udał się ze skargą do Rządzącego Senatu, gdy
więc Senat ogólnego zebrania przez Ukaz wy-
żey zacytowany dozwolił Exdywizyi, i polecił
Sądowi Głównemu dać Remissję i naznaczyć Urzę-
dników, deltor przeto na twierdzy tegoż Uka-
zu przychodząc do Sądu Główny. jako stopień
Harasimowicza reprezentujący i kredytor do
funduszu konkursowego i powołując obżalnych
do wzajemnego w dozwolonym Sądzie rozli-
czenia się, zakłada prośby nadewszystko, do-
wodów ze strony żalgo złożyć się mających u-
twierdzenia, dozwoloney przez Senat ogólnego
zebrania Exdywizyi na fundusz po s. p. Hara-
simowiczu hznania, Urzędników nieinteresso-
wanych toż Regenta i Komornika przeznacze-
nia, terminu na zjazd naykrótszego zakreśle-
nia; warunków w Remissyynym dekrete stoso-
wanych do prawa, Ukazów, i ostatecznego wy-
roku, mocą którego determinować się powinna
Exdywizyą, przepisania; i zachowanie się po-
dług ustaw Sądowni exdywizor. pod odpowie-
dź poruczenia; aktów Inkwizyi kalkulacyi i
werefikacyi z possessorami dóbr konkursowi u-
ległych, tudzież opiekunami jako też z kim
potrzeba wykaże się uznania, i odbyć one Są-
dowi Exdywizor. poruczenia, przepisania w
prawidłach Sądowni Exdywizor. aby na debito-
rach summy na rzecz masy wskazał, podda-
nych przez obżalnych nie prawnie utrzymują-

cych się statutować nakazawszy do funduszu kredalnego wcielił, pretensye niesłuszne i za nieprawnymi dokumentami znikczemnił, i od onych masę kredalną uwolnił, aby rozrachunek między sukcesorami Bardakowa stopień jego reprezentującymi a żalcym w stopniu Harasimowicza zostającym uczynił, likwidacją błędną Sądu Ziem. Wilej. przez Sąd Główny, rezolucją 1818 r. januaryi 30, zaferowaną, za defektową uznaną sprostował, i jako pretensya takowa bonifikowaniu nieuległa, ona znikczemnił; a skutkiem dekretu Ziem. Wilej. 1807 r. summę z procentami na funduszach Bardakowa zasądził, i zająć fundusze Bardakowa gdzieby się te okazały dozwolił, aby summę z rzeczy nabycia Hołukowiny do masy wciągnął, i na onej kredytorów zalokował, z opiekunami Klewy i Możan kalkulacją werefikacją i inkwizycją odbył, zagarnięte przez nich intraty na ich funduszach lub Dworzańskiej borysowskiej opiece wskazał, aby summy na włóści kościeniewickiej leżące wyrokami Izby Skarbowej, i Rządu Guber. jako też Senatu do zwrotu udeterminowane, na rzecz pretensorów z tego źródła wyniknąć mogących policzył, również za włóść Jakubowicką repetycją na kim należy zadeterminował, w szacunku majątku aby dawał baczność na każdy szczegół i onego wartość, i aby żadnego szczegółu bez tacy nikomu nie dawał, aby wszystkich kredytorów i pretensorów jako też debitorów do masy kredalnej mających stosunki przez gazety wezwał, na winnych summy zasądził, opłaty termin naznaczył, zwrot obligow kondyktowych uznał, pretensją ze stopnia Liwshyca Kommissyi Prowiantskiej za obligami do zwrotu wedle kwietacyi zesłiemu Harasimowiczowi danej skasował, i zwrot wexlow kupca Barkłay de Tolli jako też dalszych udeterminował; na niestawiających amissją zakreślił, aby schedy za pretensye nie oprzysiężone pod administracją zostawił; przysięż na realności summ jako też na wierności komportacyi wysłuchał, aby kredytorowie przed wzięciem do namowy realność pretensyi oprzysięgali, w nastać mającey Remissie zastrzeżenia prawidła; iżby zaś w pierwszym ujeździe funduszków w ptcie Borysow. i Ihumeń, jako też w mieście Wilnie i w ptcie Wileńskim leżących, inwentaryą wierną dopełnił, administracją odpowiedni w masie fundusz mającemu obywatelowi poruczył; sustentacją dla żalgi i siostry zmarłego Harasimowicza tak na utrzymanie się, jako też na expensa dla dokończenia exdywizyi dostateczną wyznaczył, i do opłaty onej administratora obowiązkał.

Roku 1825 8bra 14, Woźny niżej podpisany zeznaje, iż tego edyktalnego pozwu przed Sąd Główny Miński 2go Departamentu z powództwa W. Wincentego Jabłońskiego kopie z autentykiem zgodne 1szą JW. Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Guber. Miń. i Kawalerowi: 2gą Stanisławowi Wysockiemu: 3cią Józefowi Snitkowi, oczywisto w ręce w mieście Mińsku. 4tą JW. Janowi Lubańskiemu Półkownikowi w mści Łoszycy położyłem, 5tą JW. Ludowice Iwanowskiej Szambelanowej w majątności Przyłukach w Miń. Ptcie leżących, 6tą: z Piszczallów Goniprowskiej Kapitanowej Mohylow. sukcesorom zmarłej Butkiewiczowej, z Daszkiewiczow Gzowskiej; Józefowi Borowskiemu Sekretarzowi Kom. Prowian. Józefowi Kleczkowskiemu, Janowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Jenerałowi woysk Ross., żenie i potomkom s. p. Alexandra Popowego, jako też Iwana Maybordy, Karolinie Dijakowej Stanu

Konsyliarzowej, Eufimowi Kulakowi, z Szczytów Święcickiej, Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynhsztet, Dmitremu Matwiejewiczowi Nalbuchinu Tyt. Sow., Czermowemu Tyt. Sow., Dowidowi Percowiczowi, Zuromskiemu, Chaimowi Ariowiczowi, sukcesorom zmarłego Kazimierza Stankiewicza, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwshycowi, Janowi i Antoniemu Zukowskim, jako niewiadomo gdzie mieszkającym i żadney nigdzie w Gubernii Mińskiej osiadłości niemającym do drzwi Sądu Główny Mińskiego przybiłem, na dniu 15 i o terminie rozprawy przed Sądem Główny zawiadomiłem. Jan Iwanowski Woźny Podkom. Ptu Miń.

Roku 1825 8bra 17 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego stanawszy osobiście JP. Woźny wyżej wyrażony takową Rellacją podanego pozwu po opłaceniu poszlin Izkowych rubli assygn. sześciu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Pryjąłem i że jest w księgach świadczę. Leonard Bartoszewicz Ptu Miń. Ziem. Regent.

Wypis z Xiąg Ziem. Potocznych Ptu Mińskiego.

Roku 1825 meca 8bra 17 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Mińskiego stanawszy osobiście JPan Woźny niżej wyrażony Rellacją podanego pozwu po opłaceniu poszlin Izkowych rubli assygn. sześciu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał której wyrazy takowe: roku 1825 8bra 14. Woźny niżej podpisany zeznaje, iż tego edyktalnego pozwu przed Sąd Główny Miń. 2go Departamentu z powództwa W. Wincentego Jabłońskiego kopie z autentykiem zgodne 1szą JW. Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Guber. Miń. i Kawalerowi, 2gą Stanisławowi Wysockiemu, 3cią Józefowi Snitkowi oczywisto w ręce w mieście Mińsku, 4tą JW. Janowi Lubańskiemu Półkownikowi w majątności Łoszycy położyłem, 5tą JW. Ludowice Iwanowskiej Szambelanowej w majątności Przyłukach w Miń. ptcie leżących 6tą z Piszczallów Goniprowskiej Kapitanowej Mohilew., sukcesorom zmarłej Butkiewiczowej z Daszkiewiczow Gzowskiej, Józefowi Borowskiemu Sekretarzowi Kom. Prow., Józefowi Kleczkowskiemu, Janowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Jenerałowi woysk Ros. żenie i potomkom s. p. Alexandra Popowego jako też Iwana Maybordy, Karolinie Dijakowej stanu Konsyliarzowej, Eufimowi Kulakowi, z Szczytów Święcickiej, Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dyphshtet, Dmitremu Matwiejewiczowi Nalbackiemu Tyt. Sow. Czarnowemu Tyt. Sowiet. Dawidowi Percowiczowi, Zuromskiemu, Chaimowi Ariowiczowi, sukcesorom zmarłego Kazimierza Stankiewicza, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwshycowi, Janowi i Antoniemu Zukowskim, jako niewiadomo gdzie mieszkającym i żadney nigdzie w Gubernii Miń. osiadłości niemającym do drzwi Sądu Główny Miń. przybiłem na dniu 15 i o terminie rozprawy przed Sądem Główny zawiadomiłem. W tej Rellacyi podpis woźnego takowy, Jan Iwanowski Woźny Podkom. ptu Miń., jakowa Rellacya po zeznaniu woźnego jest do Xiąg Ziem. Potocznych Ptu Miń. wpisana, z których i ten Wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziem. Ptu Miń. stronie potrzebującej jest wydan.

Zgodno z Xięgami. Leonard Bartoszewicz Z. Ptu Mińskiego Regent.

Pozwolono drukować. Wilno d. 2 listopada 1825 r., Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.